

Hayat

– vefalı · 30 Kasım 2016

HAYAT

Yordun beni hayat, yere çöktürdün
Ne yaptığımı da, bilemedim ben...
Her çeşit dert ile arkamdan vurdun
Ömrümce ağladım, gülemedim ben

Neden geldim sanki? Yalan dünyaya
Dalıp gittim bunca derin hülyaya
Aıştırdın beni, korkunç rüyaya
Nedense kendime, gelemedim ben

Kapıldım zamanın seline her gün
Geçmedi diyemem her anım üzgün
Benim de hakkımdı, yaşamak düzgün
İnan ki hiç mutlu, olamadım ben

Geçim, çocuk derdi, bitmedi gitti
Ev bark dersin zaten yetmedi gitti
Para pul kafama yatmadı gitti
Malda, mülkte huzur, bulamadım ben

Yalan dünya için, kâfi bir tek çul
Ne mutlu! Olduysak, Allaha bir kul
Ömrün son deminde, halimiz meçhul
Menzilime bir yol, alamadım ben

Aradığım tek şey vefaydı, erdim
Sonunda mutluluk, huzuru gördüm
Olmayacak düşü hayıra yordum
Bıraktığın izi, silemedim ben

06.07. 2016